

2007. február 15., csütörtök

4. felkéri azt a számos támogató országot, amely eddig vonakodott szembenézni a regionális iraki menekültválsággal, hogy vegye figyelembe, hogy az iraki hatóságok és az érintett szomszédos országok kormányai láthatóan nem képesek teljes mértékben megbirkózni a válsággal, és gondolja át újra az e befogadó országokat megsegítő pénzügyi támogatás nyújtásának szükségességét annak érdekében, hogy osztozzon a menekültprobléma terheiben a menekültek számára felajánlott harmadik országbeli letelepedési lehetőségek nyújtása révén;
5. üdvözli a menekültek és az Irakon belül és a szomszédos országokban a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek humanitárius szükségleteivel foglalkozó nemzetközi konferenciát, amelyet 2007. április 17-én rendeznek majd Genfben; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, a régió hatóságait és a nemzetközi közösséget, hogy vegyen részt ezen a konferencián és nyújtson hozzá megfelelő pénzügyi támogatást;
6. kéri az EU tagállamait és a nemzetközi közösséget, hogy a nemzetközi tehermegosztás szemléletéseként járuljon hozzá az iraki menekültek és hontalan személyek, beleértve az Irakból érkező és a régióban veszteglő palesztin menekültek letelepedéséhez;
7. elismeri a svéd kormány erőfeszítéseit, ugyanakkor felhívja az EU tagállamait, hogy gyorsan és méltányosan bírálják el az iraki menedéjog-kérők kérelmeit az UNHCR 2006. december 18-i véleményével összhangban, és teljesítsék a nemzetközi és a közösségi jogból eredő kötelezettségeiket az által, hogy menekültstátuszt vagy kiegészítő védelmet nyújtanak azoknak, akik üldöztetés vagy testi épségük veszélyeztetése kockázatának vannak kitéve;
8. szintén elismeri a régióval nem határos országok, így például Egyiptom erőfeszítéseit az iraki menekültek megsegítésére; kéri ezt az országot, hogy folytassa az iraki menekültek érdekében végzett erőfeszítéseit határainak nyitva tartása és a menekültek számára a körülmények javítása révén; kéri az irakiakat befogadó országokat, hogy tartsák tiszteletben alapvető jogaikat és biztosítsák hozzáférésüket olyan alapvető szolgáltatásokhoz, mint az egészségügy és az oktatás;
9. elismeri a kurd regionális kormányzat hozzájárulását a lakóhelyüket belföldön elhagyni kényszerült keresztény közösségek támogatásához;
10. felhívja az iraki kormányt, a helyi, a regionális és a vallási hatóságokat, valamint az Irakban szolgáló többnemzetiségű koalíciós erőket, hogy tegyenek azonnali lépéseket valamennyi menekült és a lakóhelyüket belföldön elhagyni kényszerült személyek biztonságának javítása érdekében Irakban, valamint hagyjanak fel a diszkriminatív gyakorlattal;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, az ENSZ menekültügyi főbiztosának, az Arab Liga főtitkárának, az Iszlám Konferencia Szervezete főigazgatójának, Irak, Irán, Szíria, Jordánia, Libanon, Egyiptom, Törökország és az Öbölmenti Együtműködési Tanács tagállamai kormányának és parlamentjének, valamint a Palesztin Nemzeti Hatóságnak.

P6_TA(2007)0057

Guinea**Az Európai Parlament állásfoglalása Guineáról**

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,

A. súlyos aggodalmának adva hangot Lansana Conté elnöknek a szükségállapot bevezetéséről szóló, 2007. február 13-i bejelentése miatt, amelyre azt követően került sor, hogy 2007. január 10-én a guineai szakszervezetek és a civil társadalom általános sztrájkot tartott gazdasági és szociális követeléseket megfogalmazva, valamint 2007. január 17-én Conakryban a biztonsági erők erőszakos módszerekkel levertek egy békés felvonulást;

2007. február 15., csütörtök

- B. aggodalmának adva hangot a legutóbbi erőszakos események miatt, amelyek során a biztonsági erők összecsaptak a felvonulókkal, akik kérték az 1984-ben a hatalmat államcsínnel megszerző Conté elnököt, hogy nevezzen ki egy független miniszterelnököt, és elnöki hatásköreit adja át;
- C. mivel Conté elnök „ostromállapotot” hirdetett napi húsz órás kijárási tilalommal, a felvonulások, menetelek és tüntetések, valamint a nyilvános és magán jellegű összejövetelek betiltásával, engedélyezve a nap bármely szakában történő házkutatásokat, széles körű felhatalmazást adva a hadseregnek „minden szükséges intézkedés” meghozatalára;
- D. mivel a hadsereg különleges egységeinek – különösen a „Biztonsági és Intervenciók Mozgó Egységnek” és az „Elnöki Biztonság Onálló Zászlóaljának” – erőszakos fellépése igen sok áldozatot követelt, mivel állítások hangzottak el zsoldosok és volt gerilla harcosok jelenlétéről, akik félkatonai kormányzati erőként lépnek fel;
- E. mivel Eugène Camara úr 2007. február 9-i, Conté elnök általi miniszterelnökké való kinevezése nem felel meg a kormány és a szakszervezetek között 2007. január 27-én aláírt megállapodásban foglaltaknak, amelynek értelmében széles körű végrehajtói hatáskörrel rendelkező „konszenzusos miniszterelnököt” kellett volna kinevezni egy hároméves átmeneti időszakra, amelynek során parlamenti választásokra és elnökválasztásra kerülne sor, és mindennek következtében továbbra is erőszak és törvény nélküli helyzet uralkodik egész Guineában;
- F. mivel 2005 óta többször előfordult, hogy a guineai biztonsági erők fegyvertelen tüntetőkre lőttek, például 2006 júniusában, amikor az alapvető árucikkek árának emelkedése ellen tüntetők tiltakozására a kormány brutális fellépéssel válaszolt, amelynek során a rendőrök és a katonák legalább 13 fegyvertelen felvonulót lőttek le;
- G. mivel Guinea arannyal, vassal és bauxittal rendelkezik, továbbá termékeny termőfölddel és vízkészletekkel, valamint halállománnyal, és mindezek segítségével javítani lehetett volna a lakosság életszínvonalát, ha az országban lehetséges lett volna a demokratikus elszámoltathatóság;
1. súlyosan elítéli, hogy a guineai biztonsági erők az ország különböző részein a közelmúltban tartott demonstrációk alkalmával a karhatalmi erő aránytalan és túlzó alkalmazásával léptek fel, ami számos polgári lakos halálát, több tiltakozó sebesülését, továbbá – többek között – szakszervezeti vezetők bebörtönzését eredményezte;
  2. emlékeztet annak fontosságára, hogy Conté elnök kötelezettségvállalásával összhangban, konszenzus útján ki kell nevezni egy miniszterelnököt;
  3. felszólít egy olyan független, nemzetközi, az ENSZ által felügyelt vizsgálóbizottság felállítására, amely kivizsgálja a közelmúltbeli gyilkosságokat és az eddigiekben elkövetett emberi jogi visszaéléseket, és a felelősöket bíróság elé állítja, véget vetve ezzel a büntetlenségnek;
  4. felszólítja a guineai hatóságokat a demonstrációk idején jogilag érvényes vádak nélkül letartóztatott valamennyi személy azonnali szabadon bocsátására, érvényes vádpontok esetén pedig arra, hogy e személyeknek mielőbb biztosítsanak tisztességes bírósági eljárást, amelyben a vádlottak eljárási jogaikkal minden időben élhetnek;
  5. felhív az egyéni szabadságjogok és a szakszervezeti jogok tiszteletben tartására és visszaállítására és arra, hogy vessenek véget a hatósági visszaéléseknek, amelyek 23 éve jellemzik Conté elnök rendszerét; felszólít a civil társadalmi szervezetekkel és a szakszervezetekkel folytatandó tárgyalások megkezdésére a követelések tárgyalás útján történő rendezése érdekében;
  6. felszólítja a guineai hatóságokat a gyilkosságok azonnali felszámolására, és demokratikus átmenetet sürget egy olyan rendszer kialakítása érdekében, amely megfelel a guineai lakosság elvárásainak;
  7. kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a Cotonoui Megállapodás 96. cikkében foglalt politikai párbeszédet, ugyanakkor fokozva az áldozatoknak nyújtott humanitárius segítséget;
  8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, az Afrikai Uniónak, az ECOWAS-nak, Guinea kormányának és az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának.